

herved betænkning nr. 1358/1998, side 50, og Højesterets kendelse af 7. marts 2005 i sag nr. 227/2004 (omtalt i betænkning nr. 1469/2006, side 38-39).

Det forhold, at sigtede måtte afgive en *særlig* utroværdig forklaring, angår i sig selv først og fremmest spørgsmålet om mistanken og dennes styrke.

I kravet om anførelse af de konkrete omstændigheder, hvorpå det i øvrigt støttes, at isolationsbetingelserne er opfyldt (§ 770 d, stk. 1, nr. 3), ligger, at den gældende begrundelsesregel opretholdes ved siden af de præciserede krav vedrørende indikationen.

Begrundelsen skal således fortsat bygge på sagens konkrete omstændigheder også med hensyn til proportionalitetsreglen i § 770 b, stk. 1, den foreslåede regel i § 770 b, stk. 2, om unge under 18 år og med hensyn til de skærpede betingelser i § 770 c, stk. 3.

Særligt med hensyn til begrundelsen for, at formålet ikke kan tilgodeses ved mindre indgribende foranstaltninger, vil denne efter omstændighederne kunne bestå i en henvisning til grundene vedrørende indikationen, når blot disse bygger på konkrete forhold vedrørende sagen og den sigtede.

Generelt gælder i øvrigt, at kravene skærpes, jo længere tid isolationen har været.

Særlige krav til begrundelsen følger endvidere af de foreslåede regler om unge under 18 år, jf. bemærkningerne ovenfor til lovforslagets § 1, nr. 2.

Det skal understreges, at isolation ikke bør iværksættes eller opretholdes, hvis anklagemyndigheden ikke har påvist omstændigheder, der kan føre til isolation. I klare tilfælde kan retten indskrænke sig til at anføre, at anklagemyndigheden ikke har påvist omstændigheder, der kan føre til, at isolationsbetingelserne kan anses for opfyldt.

Den foreslåede begrundelsesregel gælder kun kendelser, der går ud på, at isolation skal ske. Nægtes isolation, gælder de almindelige regler om begrundelse af kendelser, herunder at det af kendelsen skal fremgå, hvad der har været afgørende for retens afgørelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 6.2.2. og 6.3. i de almindelige bemærkninger.

Til § 1, nr. 9 (retsplejelovens § 770 d, stk. 3)

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 1, nr. 9, er ny. Bestemmelsen har til formål dels at betone vigtigheden af politiets og anklagemyndighedens overvejelser om nødvendigheden af at anvende fortsat isolation i den enkelte sag, dels at give domstolene et mere hensigtsmæssigt grundlag for i den enkelte sag at træffe afgørelse om, hvorvidt betingelserne for fortsat isolation er opfyldt.

Den foreslåede bestemmelse i § 770 d, stk. 3, indebærer for det første, at politiets anmodning om fortsat isolation skal fremsættes skriftligt over for retten, og at anmodningen skal være begrundet.

Skriftligheds- og begrundelseskravet er begrænset til at omfatte anmodninger om *fortsat* isolation, idet det i mange tilfælde først i løbet af det første retsmøde vil stå klart, om der foreligger det fornødne grundlag for at fremsætte en anmodning om iværksættelse af isolation.

Begrundelseskravet vil kunne opfyldes ved fremsendelse til retten af en såkaldt »forlængerrapport«, dvs. en rapport udarbejdet af politiet til brug ved det retsmøde, hvori afgørelse om fortsat varetægtsfængsling og eventuel isolation skal træffes. Begrundelseskravet vil imidlertid også kunne opfyldes ved en særskilt skrivelse fra anklagemyndigheden, hvori anmodningen om fortsat isolation begrundes, eller i øvrigt ved en skrivelse som supplement til rapportmateriale.

Den foreslåede bestemmelse indebærer endvidere, at Rigsadvokatens godkendelse skal indhentes, inden politiet fremsætter anmodning om forlængelse af isolation ud over 8 uger, jf. retsplejelovens § 770 c, stk. 3, eller ud over 4 uger, hvis arrestanten er under 18 år, jf. § 770 c, stk. 5. Som hidtil skal også senere fristforlængelser forelægges for Rigsadvokaten.

Endelig indebærer den foreslåede bestemmelse, at forlængelse af isolation ikke kan ske, hvis Rigsadvokatens godkendelse ikke er indhentet.

Rigsadvokatens beslutning om, hvorvidt det kan tiltrædes, at der fremsættes anmodning om fortsat isolation i retten, har karakter af en processuel beslutning forud for anklagemyndighedens fremsættelse af anmodning i retten, og det forudsættes, at beslutningen ikke kan gøres til genstand for administrativ rekurs.

Der henvises i øvrigt til pkt. 6.2.1., 6.2.5. og 6.3. i de almindelige bemærkninger.

Til § 1, nr. 10 (retsplejelovens § 770 e, 2. pkt.)

Efter den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 770 e, 1. pkt., skal kæremål om opretholdelse af en isolation ud over 8 uger efter anmodning behandles mundtligt. Denne 8-ugers regel foreslås opretholdt uændret.

Med lovforslagets § 1, nr. 10, foreslås den eksisterende adgang til at kræve ny mundtlig kærebehandling efter 8 uger fra den seneste mundtlige forhandling af kæremål om forlængelse af isolation ændret således, at en varetægtsarrestant allerede efter 4 uger regnet fra den seneste mundtlige behandling af et kæremål om forlængelse af isolation ud over »8-ugers kæ-